

Vieh treiben), բառերուն հետ. Wenn richtig, Կուտ Meringer IF 18, 252, so haben wir eine Entwicklung ‘treiben, ziehen, ackern (ածել, գցել, դրձել զերկիր): Այս վերջին համեմառաթեան միայն սկզբանաւ հնգերը նայերին հայ.-ի մէջ աւ կ.-ով ըլլալը առանձին արեւելք է, որ հնգերը. *ս-ի հայ.-ի մէջ միայն է իրեն շարունակութիւն է (Հմմ. շ. օ. հայ. գինի, լատ. vinum), և ի դրայ ո. էլեց = ըստ իս հԱ. *վ-էկս, ուր էկս-է ս-էկս-էն է:

6. Հայ. -ոյ (բ.-արմ. եղ. սեռ. եղ.) = սկր. sváðar, գր. -x'anhar, նպար. -x'āhar, լուս. soror, գոթ. svistar, լիտ. sesi, հելլ. sestra, հիբր. siur, siur: Հայ. -ոյ = հնգերը. եղ. ս-ով. *svéssör, եղ. սեռ. հայ. ժեց = հնգերը. svestrós (Hübschm. 1, 504): Հնգերը. *svéssör-էն՝ ըստ իս, սաալ *svéssur, *հեհուր, *հեհուր, *ghébur, *khébur, *k'our եղուր, որք վերջապես -ոյք:

(Ը-բառաւութել): ԴՐԱԿԱՆ ՌԱԴՐՈՒՊԱՆԱՄ

Ս Ա Ց Ե Ն Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն

Մ Խ Ծ Ն Յ Ի Շ Ո Յ Ծ

(Ը-բառաւութել-աւ և Ար.)

Խորենացու Բ. գրքի վերջին լի գլուխը նորիբած է՝ “վախճանի Տրդառայ թագաւորին, ընդ որում եւ ողերգական մեղադրութիւնն, Ավինան, որ մեր Հեղինակը չէ հազրոդում Հայոց թագաւորի սպանութեան խականակն գեպազը. Նա գոհ է մատոմ լնդհանուր խօրհրդառութիւններով մեր ազգի բարձրայանութեան, անօրենութեան եւ ամրաշտութեան մասին, որով նա նահատակցի իւր թագաւորներից լաւագոյնին: Արա հետ միասին իւր նիւթին յարմարեցրնում է բառեր եւ դարձուածներ աւետարակիներից, առաքեալներից, դաւթի սաղմուներից, փոխ առնելով առանձն բառեր եւ աստցուածներ նաեւ Փիլանից,¹ Կեղծ-կալիսմենէսից,² Գր. Նազինաղացուց,³ Ագաթամագեղսից

1. “Վասն նստեանցն, էլ 24. Հայ Բարգմ. (Աւ. Խա. 1892):

2. “Աներսամզրի պատմութիւնն, էլ 41 Հայ Բարգմ.:

3. “Բան առ ննասան. “Արդէ մարդկան, մինչեւ օնքը էր ծանրասիրուր... զնուռն սիրէր զանարութիւն էւ ինդրէ զառութիւնն, զնուռն սիրէր զանարութիւնն, թիւ 217, էլ 120a. “Առ որու, “Առ զառաւառ համարմ զանարութիւնն առապարակ չը բնասակի նշեցուաննէ այնպիսի բառի առանձնայն զինարուրութիւնն առանձնայն թեառանց և աղասինութիւնն էնքն. Միւ մեռ. թ. 98 էլ 70 և 157: “Իր ծողովովն, “Առ օգոսու է բառաւմ բանիցն, որ աստանաւութեանն նուանը իրեն յաղաքը զիմնն անդասութեանն էնքն. Այսն. Միւթթութեանց մեռ. թ. 217, էլ 245a:

(էջ 631) Եւ ուրիշներից: Ընդհանրապէս, մեր պատմազրի, ըստ երեւութիւն, նպասաւին է պատմել Տրդառի մասին մի այնպիսի բան, որ անծանօթ լինի Աշտամանգեղախինը թշնամի: Հատ կարելի է, որ այդպիսի աւանդութիւններին գյութիւն ուներ ժողովրդի մէջ խորենացու ժամանակ աւ մանակ եւ պատմիչն այսպիսով հանդէս է գալիք իրեւ նրա արտայացութը:

Ինչ վերաբերում է մասնօթ նկարագրին “Տրդառի մահուան եւ թաղման մասինն, որ գունուում է՝ “Ցայսմաւուզբեներին, մէջ եւ որը չ. Ավշան եւ ուրիշներ համարում են իրեւն թե մեր ձեռքը չհասած դ. գ. բ. ի մի հատուած կամ որ նյոյն է խորենացու պատմութեան մի “յաւելուածն: Ես վերաբրում եմ այն յետին ժամանակի անվաներ գրուածքների թափն, որոնք կազմաւել են նյոյն խորենացու ազգեցութեամբ:

Այս անվաւեր գրուածքներ Հայոց թագաւորի սպանութեան վահարական բնաւորութիւնը բրուածքութեան է եղանակութեամբ յանցաւորն է Հայոց Տրդառ թագաւորի սիներիմ թշնամի Պարսից թագաւոր Շապուհը, որ գունուում էր այս նպասաւիկ համար այն չար հայ մարդկանց որորակցութեամբ, որն անձ ազգի մէջ են ընկնում մանաւանդ Սիւնեաց իշխանները, որոնց կալւածները սահմանակից ենին Պարսկաստանին: Դաւադիրների թւռում էր նաեւ թագաւորի սենեկապանը: Տրդառ զգալով դարձակութեամբ իրենց հայրենիքում, Կարանց մէջ աշքի են ընկնում մանաւանդ Սիւնեաց իշխանները, որոնց կալւածները սահմանակից ենին Պարսկաստանին: Դաւադիրը — եկեղեց գաւառը Այնաւել Սիւնեաց իշխաններից ունակը, որոնք մասնակցում էնին գաւադրութեանը, որին ժամանակ իրը թէ պատահմամբ, նետ արձակեցին թագաւորի վկայ նրան սպանելու դիմաւորութեամբ: Թագաւորը վերաբրուածք է. Նրան տանում են արքունիք եւ անկողին զնուում: Սիւնեկապանը տնեսնելով, որ թագաւորի վէրքը վասնակաւոր չէ, նրան թցն է ասլիս, որից նա մընում է: Արանից յետայ անվաներ գրութիւնը անլիս է Տրդառ թագաւորի վազման նկարագիրը թորգանում, փոխ առած համարեա բառապահի առ արմանակից այսպիսով անդասութեան անդասութեան աղասինութիւնն անդասութեան աղասինութիւնն էնքն. Այսն. Միւթթութեանց մեռ. թ. 217, էլ 245a:

1. Տե՛ս “Բազմավեպն”, 1851թ. էլ 69-75. Ներ. Սփառ. “Ամպաւան”, 1890: Համեմ, բայց ի սրբակից, Langlois, Collection I և II. Brosset նյոյն տեղ. Օսրբանական գ. ա. հրա. թ. վ. հան. Արմանակից Հայոց Ար-

տաշե՞ն թ թագաւորի թաղման մասին։¹ Ան-
վակեր գրուածքում երեւում են նաև փոխա-
ռութեար Փաւոտորից, Յովզան, Կաթողիկոսից
(Թ. Գ.) եւ Թէ-ինչ Հեծծ-Կալիսիմենսից, Վեր-
ջինն պատմածը Վղիբանադր՝ Թօնաւորման
մասին, դաւաճան սենեկպանի ձեռքով, ըստ
երեւութիւն, յատկարած է Տրոտանին։

Սաորեւ բերած համեմատութիւնից² պարզ
երեւում է, որ մեզ հետաքրքրող անվաւերը

Հներկայացնելով ոչինչ ինքնուրոյն, զորքի է միեւնոյն ժամանակ որեւէ Նշանակութիւնից բաւական է դրա համար մատնացցց լինել նրա երկու կետերի վրա:

Նախ անվաւերի հեղինակը ան դ ի տ ա կ-
ց օր էն փոխ է առում նորենաց ասածը
“եւ զգահցիք շորջ րորի ի ընթաց ա-
րաբերում է Արտաշեսին, որը յիրաւի ուներ
շատ որդիներ, մինչդեռ Ցրտասի որդոց մա-
սին պատմութիւնը բաց ի խորով Փարբից տե-
ղիկութիւն չնի; Եւ երկրորդ Ցրտաս թա-
գաւորին թաղում են քորդանում, որ հակա-
սում է պատմութեան հաստատ տեղիկութիւն-
ներնն: Յայտնի է, որ Հայոց թագաւորներին,
գոնէ գ եւ Դ զարերում, թաղում էին յայտնի
Անի բերդում, Գարանաղեաց գաւառում:
Հեթանուական գարաղցնաւում այստեղ էր
Հայոց վեհաբեցն Աստուծոց Իրամազդի տաճարն,
այստեղ եւս պահում էին թագաւորական գան-
ձերը, թէ յատկապէս Անի բերդը Հայոց Ար-
շակունիների դամբարանն էր, ի երեսում է Փաւա-
տոսից, որը Հայոց ուում է, թէ ԵՊԿառ... փո-
խեալ լինիր քաջ արանց աշխարհաշէնն խոռ-
ով, թագաւորն Հայոց մեծաց: Ողողիւալ-
աշխար եղեալ լցին ամենայն առհմակ աշ-
խարհաց գաւառաց Հայոց մեծաց: Եւ սարան
առ իւր Նախնինին (sic) յԱնին յեկեղեցա-
գաւառուն Գարանաղեաց: (Դ, ԺԱ):

Արտանից ակներեւ է, որ Խոսրովին հայրը
Տառամ եւս պատճե էր Թագուածի. Այս Հայ-

տառաւում է, բայց ի գրանից, նոյն պատճենի յետից առաջ խօսքերից այն մասին, թէ ինչպէս Պար սիհները դժգարում Անի ամոր բերդաբազարը՝ առնելուց յետոյ, ձեռք ձգեցն բոլոր պահետի գանուած՝ դանձները են, մինչեւ իսկ բանալով Հայոց թագաւորների գամբաները, իրենց հետ դիմումները նաև նոցաւակները (Փաւատոս, Դիկէ) Նկրը Խորենացն բառացի կրկնում է (Դ, Ժ Ե Խէ) այն վկասութիւնը Փօքը Խստով Վնուու թաղեալու եւ այս բերդում Հայոց թագաւորների շիրմներ գտնու ելու մասին:

Ինչ վիրաբերում է Թօրդան գլւուին (Կոյնպէս Թարմանալած գաւառութիւն), որ անեց քառականավայրերի թաղալուն. Հայուստանի առաջին քրիստոնեայ թագաւորը, Խաչպէտ Խաչկէս մաքրէն տեսանկը, Հայոց կաթողիկոսների գամբաներն էրից իրեւն նոցաւակներ կարուաճք այստեղ էրն Ա. Գր. Լուսաւորչի, Կոր որդու ու թագաւորների եւ թռու Յուսիի շիրմները: Ճ

“Տրդաքի եւ Լուսաւորչի թաղանա աղջկը բր
նյոնացնելուն կարող էր տակիթ տառած լինել
անվարերի հեղինակին՝ բացի Փաւատոսի Համա-
կացաւած մի կետից (գ. Ժ.Դ.), Յովհան Կաթողի-
կոսը, որը՝ ըստ կարգին, օգտակա և աշխարհ-
աւանդութիւններից։” Վ. Խ. Խովանաթեսնաթ
Պողոս. Ա. ՍԱՐԿ.

ՑՈՒՑԱԿ · ՀԵՐԱԳՈՅՆ · ԹՐԱՌԻ ԶԻ

Յուցտկ ձեռագրաց Առաջնորդարանին թաւրիզի:

11.

0.1044206

$\mu \cdot \rho = 1630$.

մօրկի... է. էջ 1ա - 40ր 2. Ալան գեւեն. Պատմեաց
մեղ մեծ վարդապետն յովելի որ շնչեաց զվան-
ուրն... եւ մեծ ոչ ասեանը զնա եւեալ գնուոցը,
էջ 40ր - 42ա: 3. Անվերնաթիր. Յայնամ ըլլը-
որի առ ան հոյր ինը... յաշբետա դիշանան հայոց
խաղաղութեամբ եւ գնուոցի յաշխարհն իւրեանց
(Յաշխարհն իւրեան մենաւթիւն խաւարման որե-
ափակն): էջ 42ա - 53ր 4. Ալան հնապյնի իստա-
ուուր գոտիկի թագաւորին. Ալանին խաւարման պր-
քանի հայոց գագիկի... եւ եղեւ ի թագաւորին նոր
է: իջ. Թաւակն հայոց (կը պատմեի Գագիկի
գոտիկի մահը, Մարգրիտա մարտզութիւն սասակումը,
Գագիկի մահը, Անոբին եւանձն եւ Լււսնը): էջ 53ր
- 74ր 5. Մարգրիտա վարդապետի զանանց պահ
սասակումի արտրեալ ընդգետ տաճկաց անօրինացն.
Անջանի դիմուն գրեաւ է թէ... էջ 74ր - 90ա:
6. Անաս խաչափայութիւն թէ սաւու էր. Տօրժամ
ասեղնաւ Ած վլագամ... էջ 90ա - 92ա: 7. Պատմ-
աւթիւն մագուց թագաւորացն եւ վայրին. Եւ
շեղեւ ընդ աւարտ ընդ այսուիկ եւ հրաման յօդա-
առ կայսերեւ... էջ 93ա - 103թ: 8. Ալան մկրտչ-
թեան պայշեն. Կարմիր ծովի օրինակ էր աւագա-
ւին... էջ 103թ - 105թ: 9. Խորոս վանն ստեկա-
թեաւ է. Գրեմը վասելութեան, արդ ոչ է պար-
բիստուներ ատել... էջ 106ա - 110ա: 10. Ալան
սասակումնաւթեան. Գրեմը վասատուներ ոյ մզ մեծ բարի պարզեւեալ է... էջ 110թ -
115թ: 11. Ալան սորունթեան. Ողորմութիւն ա-
րտեք աղքատաց եւ կարօնելց. էջ 115թ - 121ա:
12. Նորին քարոզ վանն որդունթեան ի բան
նիւրուք յ թաթեած որդու եւ հոյրու մեր եին. Հօր-
դուրին յարարուց Ած ննախանալոց... էջ 121թ
- 131ա: 13. Ալան գժոնց եւ հատուցման ար-
արար եւ մաշաւորաց. Եւ արդ յետ այս անքա-
քազը կայշեանս այ... էջ 131ա - 142ա: 14. Ալան
քրցոյանթեան եւ անձնան համապատասն, որ ին պա-
րապատեալ արդարոց. Ով քհայք քի ընորեաւը...
էջ 142ա - 151ա: 15. Ալան արտասկաց. Արտա-
սկաց ով վա մերաց մինի, բառաւմ օտառութիւն ունի...
էջ 151ա - 152ա: 16. Խորան քահանարից. Ով
հնայք ի պատմիրան այ կացեց... էջ 152ա -
159ա: 17. Ալան անօրէն յիշնցաւալար. Ով եղ-
արք իմ սրբելիք եւ քատարէ ժողովուրդը... էջ
159ա - 170թ: 18. Ցաղակն հանգերենի քաի. Օ-
ստան կայր հրամանաւեց... էջ 170թ - 178ա:
19. Հայրացմ հրեի միոյ եւ պատասամին Յօհանո-
ւամսակացյն: Զամայինս ամ յած զասահանալ-
ար է. էջ 178թ - 218թ: 20. Հայրացմ բար-
երի կարաբացը ընդ որդոյն Գրեմորի նիւսացը
դորս իւրամ. էջ 219թ - 236ա:

ԵՒՀԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՒ. (Եղ. 42:2, առողին լու-
սացը, այլ գրէ). Թիհ, ամազլ՝
Էջ 60ը (աղանձնէ). Եթ որդի յաստեց, ողոր-
շայ լավքին:
Էջ 74ա (բաւածքի կայ, այլ գրէ). Թ/վի
ճամ:

Էջ 92ա (բան գրէ). Քն նմ քա նո խաչին
ուր զորութէ, և յաղուան աստղոցի գրոս ուղղին
ազպին. և փրկես զիս երեսերի եւ աներեւոյթ թշնա-
մուն. և իւր ծօզացն եւ մա յարեան մերժապացն.